

négy napon belül nyilatkozni fog, hogy melyik ajánlatot fogadja el.

— November végére már világítunk is a külvárosokban — mondotta Pongrácz Albert —, az

egyetem villannyal való ellátására azonban csak jövőre kerül sor. Addig be sem szerezzük a telep megvilágításához szükséges gépeket. Az új kazán különben már épül.

Alsóközponton kétfélmilliárd költséggel vámórlaktanya épül.

(A Délmagyarország munkatársától.) A honvédelmi minisztériumnak régi terve, hogy a vámórség számára külön laktanyát létesít Szegeden. Az eredeti terv az volt, hogy a vámórlaktanyát a város belterületén építetik fel, de később mind komolyabban előtérbe került az az ötlet, hogy a vámórség hivatásának megfelelően a vámórlaktanya közvetlenül a trianoni határ közelében épüljön fel. A vámórpáncsnokság Alsóközponton talált is megfelelő helyet a laktanyának. A kiküldött bizottság az alsóközponti piactéren jelölt ki erre a célra 2400 négyszögletes területet, amelynek átengedését hivatalosan is kérte a város tanácsától.

A tanács a csütörtöki ülésen hozzá is járult

a telek átadásához. A tanács határozata a közgyűlés elé kerül jóváhagyás végett. Ha a kérdéses telek átengedéséhez a közgyűlés is hozzájárul, azonnal, még tél előtt hozzákezdnek a kétfélmilliárdos építkezéshez. A tanács a vámórlaktanya felépítésétől Alsótanya erős fellendülését várja.

A csütörtöki tanácsülésen e kérdés tárgyalásánál a polgármester megpendítette, hogy Alsóközpont nevét ideje volna megváltoztatni. Azt indítványozta, hogy Alsóközpontot a templom védszentjéről Szent László-telepnek nevezzék el. A tanács tagjai között vegyes érzelmet váltott ki a polgármester ötlete és úgy döntöttek, hogy egyelőre még várnak az elkereszteléssel.

Del-Hungaria
Cipő- és harisnyában a vezető világmárka.
Szeged-Hódmezővásárhely

Minden nő festi magát, minden épül, minden kövezet rossz és minden pincér beszél magyarul Belgrádban.

Belgrád, július. (A Délmagyarország munkatársától.) Ez a Balkán, érzi a magyar újságíró, amikor a gyorsvonalat rárohan az agyonlőtt és agyonrobbantott zimonyi hidra. És e percben a Knez Mihajlova zajongó, párisi forgatagában, Belgrád lüktető szívében összedobban a szív: az emberek itt is épügelékekzenek, loholnak, élnek és szeretnek, mint Pesten, Bécsben, vagy Párisban. Emberek vannak itt is, élet van itt is, — csak éppen a térkép jelzi: Balkán.

Zimonyban az első furcsa kép: a kanyargó vasutvonal mentén tengernyi, ezernyi vagonlakó. Még mindig, nyolc év után, mint nálunk otthon régi, elmúlt keserves időkben. És a hosszú recscent vagon sor végén: néhány piros muskátli virág... Utitársam — szerb — mondja, nem kellene itt lakniok, de nem akarnak bemenni a városba. (Parirozni akarja csodálkozó szememet.) És a vagonlakók mondják: nem tudjuk megfizetni a házért.

Mintha a Nyugati-ra futna be lihegve a vonat. Csak éppen kisebb a front és kisebb a forgalom. Hajnal van még. Az uccán meg kell állni. Nincs irány, nincs vezetővonal: merre, hová induljak. Csupa ciril írás, csupa ropogó mássalhangzó. És csupa emelkedő ucca. Egy keskenyvágyú villamos — pirosfehér, mint Bécsben — és néhány ócska, megrokkant Ford-taxi.

Szomorú így az első bevonulás az árkos, völgyes, magasba nyújtózó uccákon, a karingó lépcsőkön a rozzant autók, nyekergő konfliktusok és miniatűr villamosok között. Most megint feltűnik a szó: Balkán.

De a fitymálás csak percekig tart. Fönt a magaslatokon megnyílik a remek belgrádi Kärtnerstrasse, Rue de la Paix: a Knez Mihaj-

lova ulica. És amerre szem lát, víz és víz csillan a zöldelő messzi rétek között. Akármerre fordulsz: víz. A Duna, a Száva. A Cigány-sziget. És a sok fordulásban elvétí a szem: melyik a Duna, melyik a Száva, melyik ömlik a másikba a Kalimegdán alatt. Remek panoráma. Amott egy tábla csillan a magasban: kibetűzöm a ciril betűket: Száve Lidó!

Beljebb egyre jobb a kép. Sűrűsödő forgatag, fényes boltok, rengeteg kirakat, mintha itt mindenki cipőt akarna venni! De az autók rozzantak, nem bírják ezt a rémes, szakító és vadító árkos, gödrös kövezetet. És amerre nézel itt, mindenütt: épülő, emelkedő paloták, megkezdett falak, felásott telkek. Belgrád rohan: épít, épít.

A Kavana Moskva terrasszán gyötöröm a szót. Kávét kérek. És a pincér mosolygós arccal válaszol:

— Szürve, habbal parancsol nagyságos ur! Mint a Café de la Paix előtt. Magyar pincér. Már érdeklődik, Szeged után, Pest után és pengő után.

A terrasszon nézem a nőket. Nagyváros. Minden nő siet és minden nő szép. Mindenki barna és rettentő kiló festékekkel színezi magát. Vöröses barnára. Ez a divat-szín. Az ajkak vérpirosak. Kellemetlenek. Ez már a balkáni vonás. De mindenki lábán selyemharisnya és siet. Elegánsak. Párisiak. Csak kicsit eltérvesztik a mérleget a festésnél. Deká helyett kiló. Rémes. Sok.

Fölfelé, a Karl Alexandrova felé. Amerre nézel a megnyíló uccákon: víz. Száva? Duna? Mindenütt új épület és bosnyák, nyomorult és szakállas napszámosok bontják a döglészt kövezetet. Szinte mindenütt bontják. Most kezdtek hozzá utakat, járható városi uccákat

építeni. Azt mondják: a háború előtt 100.000 embernek jó volt ez a kövezet is. Most már 300.000-en laknak Belgrádban. Új kövezet kell. Belgrád világáros akar lenni.

A királyi palota. Testőrök piros nadrágban az őrhelyeken. Feszeselek, csillogók. Mint Budán. És itt bent a város szívében remek kert, remek palotaszárnyak. A királyi lakosztály nem látszik ide. Fák remekzöld lombjai takarják.

Távózóban jó visszanézni. Ezer piros folt a zöld mezőben. Ezer cserép muskátli a királyi kert fűvében.

Vér György.

Az olvasó rovata

A Feltámadás-uccaiak panasza.

Tekintetes Szerkesztőség! Kérem sziveskedjenek b. lapjukban alábbi közérdekű panaszomnak helyt adni: Mi Feltámadás-uccai lakosok pár nap óta állandóan kibírhatalatlan porban uszunk. Szeretnénk a város illetékes hatóságát arra kérni, hogy ha már nincsen benne annyi jóakarát (tekintve, hogy külvárosi uccáról van szó), hogy az uccát locsolassa, legalább rendelje el, hogy azok a koscsik, amelyek jelenleg szünet nélkül hordják a téglát és a feltöltéshez való földet a kövezetlen Feltámadás-uccán keresztül a közti tisztasági telepre, a jövőben ne ezen, hanem a Pacsirta-uccán közlekedjenek, mert ez az ucca kövezett ucca és naponként locsolják is. Ha pedig teljesíthetetlen ez a kívánságunk, úgy legalább annyit rendeljen el a város hatósága, hogy naponta egyszer, amikor a locsolóautók amugy is munka nélkül mennek be a telepre, locsolják végig a Feltámadás-uccát. Ennyit, mint adófizető polgárok, úgy a magunk, mint gyermekeink egészsége érdekében joggal kívánhatunk. Tisztelettel egy többgyermekes családapa.

Piaci dolgok.

Te ártatlan, jámbor naccsága, aki már 7 órakor piacra sietsz abban a hitben, hogy ilyenkor még »első kézből« tudsz vásárolni, mit tudsz Te arról, hogy az a nyiszhezt zöldség, gyümölcs, zörgős csontu, pehelykönnyű csirke hány kézen ment keresztül, míg végre méregdrágán megvehetted? Próbálj egyszer 5 óra előtt piacra menni, majd meglátod azt a csendéletet, amit neked később méregdrágán kell megfizetned. Mert bármily korán mégy oda, első kézből nem bírsz vásárolni. Ugyanis alig érkezik meg az ártalmelő, azonnal körülveszik a terebélyes, izmos kofák, szétkapkodják a »portékát« és ha oda is tudnál férközni, nem versenyezhet a »kapitalista« kofával, aki egyszerre átvesszi a 10—12 pár csirkét, a 2—300 tojást. De ha elvétele egy-egy valóságos termelő hajt be a piacra, jámbor, istenfélő tanyai menyecske, elkáprázik attól a leereszkedő közvetlenségtől, amellyel a kiművelt szegedi kofa testvérként tegezi és azonnal markába fizeti az egész rakomány »első-kézből« árát.

Hol nyugosznak immár azok a derék békebeli kofák, akik egymással versenyezve kínálták a szép, friss gyümölcsöt, miegymást és beérték egészen szerény haszonnal is. Bizony a mostaniakat — néhány öregebb kivételével — a háború termelte ki.

Aki egy kicsit körülnéz szerény méretű hazánkban, megállapíthatja, hogy a szegedi piacon tombol a legnagyobb drágaság. A burgonya például, az éhenhalók egyetlen eledelcsekély 80 százalékkal drágább, mint Budapesten. A budapesti 20—25 százalékos ár emelkedésre elemi erővel zúdult fel a lakosság és a hatóságok közbelépésére máris mutatkozik az eredmény. A szegedi piacon a legindokolatlanabb szemérmelenséggel 50—100 százalékos emelkedések voltak július elején, amit csak a Missisipi áradása okozhatott, mert sem az adó, sem a helypénz nem növekedett az új pénz decemberben jött, a csizma és az »ongora« ára sem emelkedett.

Vajjon a szegedi hatóság nem üthetne szél egy kicsit ezen a szervezett drágító társaságon, úgy, mint a budapesti?

Wéber Artúr.

A nyári szezon két kimagasló műve!

Gunnar Tolnäs

új filmje, a

Kis felség

Jack London

világhírű regénye:

Tengeri farkas

hétfőn és kedden a Korzó Moziban.